

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind grațierea și procedura acordării grațierii

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. – Grațierea este măsura de clemență ce constă în scutirea unuia sau mai multor condamnați de executarea în total sau în parte a pedepsei aplicate de instanță, ori în comutarea acesteia într-una mai ușoară.

Art. 2. – Grațierea poate fi acordată individual, prin decret al Președintelui României potrivit art. 94 lit. d) din Constituția României, sau colectiv, de către Parlament, prin lege organică, conform art. 72 alin. (3) lit. g) din Constituție.

CAPITOLUL II

Dispoziții comune

Art. 3. – (1) Grațierea este totală atunci când privește pedeapsa principală în integralitatea ei.

(2) Grațierea parțială poate privi o parte determinată din pedeapsă, o parte calculată prin raportare la pedeapsa în întregul ei, precum și restul pedepsei rămas de executat.

(3) Comutarea se poate face numai într-o pedeapsă mai ușoară, prevăzută de Codul penal, și numai în limitele stabilite de acesta.

Art. 4. – (1) Grațierea poate fi acordată necondiționat sau condiționat.

(2) Grațierea poate fi condiționată de nesurveniența unei noi condamnări într-o perioadă determinată de timp, de acordarea în termen de despăgubiri victimei, de respectarea obligației la tratament medical dispuse de instanță sau de alte împrejurări.

(3) În cazul revocării grațierii condiționate ca urmare a unei noi condamnări, la pedeapsa aplicată pentru noua infracțiune se va adăuga pedeapsa neexecutată ca urmare a grațierii, iar rezultatul, în situația în care nici una dintre pedepse nu este cea a detențiunii pe viață, nu va putea depăși maximumul general al pedepsei închisorii, respectiv al amenzii.

(4) Nu atrag revocarea grațierii condiționate:

- a) condamnările pentru infracțiuni săvârșite din culpă, pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de cel mult 3 ani ;
- b) condamnările pentru infracțiuni intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de cel mult un an;
- c) condamnările la pedeapsa închisorii de cel mult un an aplicată ca urmare a reținerii circumstanțelor atenuante legale.

Art. 5. – (1) Grațierea se aplică de către judecătorul delegat în conformitate cu articolul 459 din Codul de procedură penală și se pune în executare de Direcția Generală a Penitenciarelor.

(2) Grațierea se aplică în termen de cel mult 48 de ore de la data publicării actului de grațiere în Monitorul Oficial al României.

Art. 6. – Efectele grațierii sunt cele prevăzute în Codul penal.

Art. 7. – Grațierea nu poate fi refuzată de către beneficiarul ei.

CAPITOLUL III Grațierea individuală

Art. 8. – Grațierea individuală se acordă la cerere sau din oficiu, numai după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.

Art. 9. – (1) Cererea de grațiere poate fi făcută de către persoana condamnată, personal sau prin apărător, de către soțul sau o rudă apropiată a persoanei condamnate ori a soțului acesteia, precum și de tutorele sau curatorul acesteia.

(2) Pot face propuneri de grațiere, către Președintele României, Direcția Generală a Penitenciarelor, prin Ministerul Justiției, și Ministerul Public.

Art. 10. – (1) La cererea de grațiere se anexează hotărârea definitivă de condamnare.

(2) În susținerea cererii de grațiere se mai pot anexa: certificate medicale, acte cuprinzând rezultatele anchetei sociale, certificate de la administrația financiară privind situația debitelor față de stat, precum și alte acte doveditoare a stărilor de fapt sau de drept invocate.

Art. 11. – Cererea de grațiere se depune, împreună cu actele anexate, la compartimentul de specialitate al Administrației Prezidențiale.

Art. 12. – În vederea exercitării prerogativei de grațiere, Președintele poate solicita, atunci când socotește necesar, avize consultative de la Ministerul Justiției și de la Ministerul Public, care sunt obligate să le înainteze într-un termen de 15 de zile de la data solicitării.

Art. 13. – Dacă cererea este admisă, decretul de grațiere se publică în Monitorul Oficial al României.

Art. 14. – Decretul de grațiere trebuie să conțină următoarele elemente:

- a) datele de identificare ale persoanei condamnate: nume, prenume, prenumele părinților, data și locul nașterii;
- b) elementele de identificare ale hotărârii judecătorești de condamnare;
- c) pedeapsa aplicată de instanță care face obiectul grațierii;
- d) modalitatea grațierii – grațiere totală, parțială, sau comutare, indicându-se partea de pedeapsă grațiată, pentru grațierea parțială, respectiv pedeapsa ce urmează a fi executată, în cazul comutării.

Art. 15. – Prin decret se pot grația una sau mai multe pedepse.

Art. 16. – În situația respingerii cererii de grațiere, actul de respingere motivat va fi comunicat persoanei care a introdus cererea într-un termen de 30 de zile de la depunere.

CAPITOLUL IV **Grațierea colectivă**

Art. 17. – Grațierea colectivă se acordă unui număr nedeterminat de persoane pentru o categorie de condamnări determinate prin natura ori cuantumul pedepselor și/sau prin infracțiunile pentru care au fost pronunțate.

Art. 18. – (1) De grațierea colectivă nu pot beneficia persoanele condamnate pentru infracțiuni intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 12 ani, precum și în cazul infracțiunilor de vătămare corporală gravă, viol și tortură.

(2) Recidiviștii pot beneficia de grațierea colectivă în măsura în care prin legea de grațiere se prevede aceasta.

Art. 19. – În legea de acordare a grațierii pot fi prevăzute condiții referitoare la situația personală a condamnatului.

Art. 20. – (1) Grațierea colectivă poate avea ca obiect numai pedepse aplicate de instanță pentru fapte săvârșite anterior publicării legii de grațiere în Monitorul Oficial al României.

(2) Când legea de grațiere intră în vigoare înaintea rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, grațierea își va produce efectele numai de la data rămânerii definitive a acestei hotărâri.

Art. 21. – (1) În situația pluralității de infracțiuni pentru care s-au aplicat pedepse ce au fost contopite, obiect al grațierii colective îl constituie pedepsele aplicate pentru fiecare dintre infracțiuni, și nu pedeapsa rezultantă.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1), dacă pentru unele dintre aceste pedepse este incidentă grațierea, ele vor fi scoase din contopire, iar dacă a rămas o singură pedeapsă din pedeapsa rezultantă care nu este grațiată, va fi înlăturat și sporul eventual aplicat.

Art. 22. – (1) În situația inițierii legii de grațiere de către Guvern, sarcina elaborării proiectului de lege revine Ministerului Justiției.

(2) Direcția Generală a Penitenciarelor poate face propuneri motivate Ministerului Justiției în vederea inițierii unei legi de grațiere.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 23. – Dispozițiile prezentei legi se aplică numai cererilor depuse după intrarea ei în vigoare.

Art. 24. – (1) Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă Decretul nr. 302 din 1952 privind procedura grațierii, publicat în Buletinul Oficial nr. 46 din 9 septembrie 1952.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din....., cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.